

Jeremias' redning

***Nøglevær: Kongen befalede Ebed-Melech, den etiopiske, og sagde: "Tag tredive mænd med dig herfra og løft profeten Jeremias op af fangehullet, før han dør."
Jeremias 38:10***

***Udvalgte skriftsteder:
Jeremias 38:1-28***

Af alle Guds tjenere gennem menneskehedens historie indtager profeten Jeremias en helt særlig fremtrædende plads. Tænk på det bemærkelsesværdige i, at han blev kaldet til at være profet, mens han stadig var ganske ung. Jeremias skrev om denne begivenhed og sagde: "Da kom Herrens ord til mig og sagde: Før jeg formede dig i moderens liv, kendte jeg dig; før du blev født, helligede jeg dig; jeg udpegede dig til profet for nationerne. Da sagde jeg: Åh, Herre Gud! Se, jeg kan ikke tale, for jeg er ung. Men Herren sagde til mig: Sig ikke, at du er ung, for du skal gå til alle dem, jeg sender dig til, og hvad jeg befaler dig, skal du tale.

Vær ikke bange for deres ansigter, for jeg er med dig for at frelse dig, siger Herren." Jeremias 1:4-8

Vi kan godt forestille os, hvilken livsombæltende indvirkning dette havde på den unge Jeremias. Gud havde jo talt direkte til ham! Desuden blev det åbenbaret for ham, at Gud kendte ham, før han blev dannet i sin mors liv. Jeremias var sandsynligvis endnu mere forbløffet over, at han var blevet helliget af Gud, før han blev født, og forudbestemt til at være profet for alle nationer. Måske vaklede Jeremias ved denne besked. Han kan meget vel have undret sig over, hvordan Guds vilje ville eller overhovedet kunne blive opfyldt. Al tvivl synes at være blevet fjernet, da Gud gav ham kraft. Vi læser: "Da rakte Herren sin hånd ud og rørte ved min mund, og Herren sagde til mig: Se, jeg har lagt mine ord i din mund. Se, i dag har jeg sat dig over nationerne og over kongerigerne for at udrydde og nedrive, for at ødelægge og nedkaste, for at opbygge og plante." (vers 9,10). Styrket af disse ekstraordinære løfter begyndte Jeremias sin tjeneste og forkyndte frygtløst og trofast Guds ord for Israel, Juda og nationerne.

I Zedekias' dage, den sidste konge af Juda, blev Jeremias' profetier afvist af Judas ledelse. Profeten sagde frimodigt til Zedekias og hans guvernører, at de skulle acceptere, at Gud ville bringe deres

regering til ende. Jerusalem ville blive ødelagt. Deres eneste chance for at overleve var at acceptere, at Babylons invasion og erobring af Jerusalem var Guds straf for deres stædige ulydighed. Hvis de bøjede sig for Guds vilje, ville deres liv blive skånet. I stedet insisterede Zedekias' guvernører på, at Jeremias skulle fængsles i en forladt cisterne. De sagde, at Jeremias svækkede folkets vilje – en forræderisk handling. Den cisterne, Jeremias blev sænket ned i, var fuld af mudret ler. (Jeremias 38:1-6). Vi kan forestille os de indre troskampe, han gennemgik. Skulle han dø der? Havde Gud forladt ham?

Måske tænkte Jeremias på Salme 40. "Jeg ventede tålmodigt på Herren, og han vendte sig til mig og hørte mit råb. Han løftede mig op af en frygtelig grav, ud af det dyndede ler, og satte mine fødder på en klippe og gjorde mine skridt sikre." Salme 40:1-2

Vi tror, at Gud fortsat frelser sit folk fra situationer, der ligner "dyndet ler". Jeremias' eksempel på trofasthed og tillid fortsætter med at inspirere Herrens folk. "Gud er vores tilflugt og styrke, en meget nærværende hjælp i nød. Derfor frygter vi ikke." Salme 46:1,2